

XLIX. locum distantiae medijs loci Solis à medio Saturni, & est motus commutatiois eius in media nocte ad Calend. Ianuarij. Ad hunc locum à prima Olympiade anni Ægyptij DCCLXXV dies XII. s. comprehendunt motum præter integras reuolutio nes part. LXX. scrup. LV. Qui reiectus à part. CCV. scrup. XLIX. relinquit partes CXXXIII. scrup. LIII. ad principium Olympi adum in meridie primi diei mensis ^{ἐνατου Βατονος} *Enatou Batonos*. Exinde post an nos CCCL. dies CCXLVII. præter integros circuitus sunt partes XIII. scrup. VII. appositæ prioribus colligentes Alexandri Ma gni locum part. CXLVIII. scrup. I. ad primum diem in meridie mensis Thoth Ægyptiorum. Et ad Cæsarē anni CCLXXVIII. dies CXVIII. s. Motus autem part. CCXLVII. scrup. XX. constitu ens locū part. XXXV. scrup. XXI. in media nocte ad Calend. Ianuarij.

De Saturni commutationibus, quæ ab orbe terræ annuo
proficiuntur, & quanta illius sit distantia. Cap. IX.

Motus Saturni longitudinis æquales unà cum appa-
rentibus sunt hoc modo demonstrati. Cætera enim
quæ illi accidunt apparentia, commutationes sunt,
ut diximus, ab orbe terræ annuo proficiſcētes. Quo-
niam ſicut terræ magnitudo ad Lunæ diſtantiā parallaxes fa-
cit, ita & orbis illius, in quo annuo reuoluitur circa quinque er-
rantes ſtellas habet efficere, ſed pro magnitudine eius longè e-
uidentiores. Tales autem commutationes accipi nequeunt, ni-
ſi prius altitudo ſtellæ innotuerit. Quam tamen per unā quā-
libet commutationis conſiderationem poſſibile eſt depræhen-
dere. Qualem circa Saturnum habuimus anno Chriſti M. D.
XIII. ſexto Calend. Martij à media nocte præcedente v. horis
æquinoctialibus. Viſus eſt enim Saturnus in linea recta ſtella-
rum, quæ ſunt in fronte Scorpij, nempe ſecunda & tertia, quæ
eandem longitudinem habentes, ſunt in cccix. part. adhæren-
tium ſtellarum ſphæræ. Patuit igitur & Saturni locus per eaſdē.
Sunt autem à principio annorum Chriſti ad hanc horam anni
Ægyptij M. D. XIII. dies LXXVII. ſcru. XIII. & idcirco ſecundū
numeratio

numerationem locus Solis medius in part. CCCXV. scrup. XLII.
anomalix commutationis Saturni part. CXVI. scrup. XXXI. ac
propterea locus Saturni medius part. CXCI. scrup. X. & sum=
mæ absidis eccentrici in partibus CCXL. cum triente ferè. Esto iã
secundum propositum modum circulus ABC eccentricus, cuius
centrum sit D, & in dimetiente BDC, sit B apogæum, perigæum C,
centrum orbis terræ E, connectantur AD, AE, & factò in A cetro,
distantiæ autem terciæ partis ipsius DE,
describatur epicyclium, in quo F sit locus
stellæ, factò DAF angulo æquali ipsi ADB,
& in centro E orbis terræ: exponatur HI,
quasi in eodem fuerit plano ipsius ABC cir=
culi, cuius dimetiens parallelus existat ip=
si AD, ut intelligatur respectu planetæ apo=
gæum orbis in H, perigæum in I. Decida=
tur autem ex ipso orbe circumferentia HL,
partium CXVI. scrup. XXXI. iuxta sup=
putationem anomalix commutationis,
connectanturq; FL, EL, & FKEM produ=
cta secet utramq; orbis circumferentiam.
Quoniã igitur ADB angulus part. est XL.
scrup. X. qualium etiam qui sub DAF ex hy=
pothesi, & reliquis ADE part. CXXXVIII.
scrup. L. & DE part. est 854. qualium est AD 10000. quibus in tri=
angulo ADE, demonstratur latus tertium AE partium esse earun=
dem 10667. angulus DEA part. CXXXVIII. scrup. IX. & reliquus
sub EAD, part. III. scrup. I. Totus ergo EAF part. XLIIII. scrup.
XI. Sic rursus in triangulo FAE, latus FA, datur part. 285. quibus
etiam AE, demonstrabitur reliquum FE latus partium earun=
dem 10465. & angulus AEF partis unius, scrup. V. Manifestum
est igitur, quòd tota differentia siue prosthaphæresis inter me=
dium uerumq; locum stellæ est part. III. scrup. VI. quam colli=
gunt anguli DAE, & AEF. Quamobrem si terræ locus in K uel M
fuiſſet, apparuiſſet Saturnus in partibus CCIII. scrup. XVI. ab
Ariete stellato, tanquam ex B centro locus suus. Iam uero in L ex
istente terra, uisus est in pibus CCV. Differentiæ part. V. scrup.

